

Titel: Periode og sætningsanalyse, [Helsingfors] 071-0090

Citation: "Periode og sætningsanalyse, [Helsingfors] 071-0090", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 3. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/text/lh-texts-kapsel_071-shoot-wacc-1992_0005_071_Helsingfors_0090_p3_bP2_TB00001.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

periode- og sætningsanalyse 3 O o digmer, ma man altsa dels konstatere a" visse størrelser indgår i forskellige kædegrupper og vis e størrelser indgår i samme kædegrupper. 2. Av dette ræsonnement ses det let hvor vigtigt det er at lingvistikken besidder en éntydig analy- o semetode, metoden er altsa deduktiv, hvilket medf'rer at man går fra større enheder til mindre enheder, lå vi skal tale om perioder og sætninger - eller nexier og nexus, som er termer der bruges i nyere lingvistik - forudsætter vi at vi, ved deduktion, er kommet til en størrelse der hedder sprog, og atter fra denne størrelse er kommet til størrelser vi kalder perioder eller nexier. Større enheder end perlo- der er de størrelser ved hvis deling man når til perioder. Vi kunde også have brugt den almindeligt yndede term tegn - idet vi så slutter os til de Saussures definition av sproget som et system av tegn. Ved deduktionen går vi altså fra større tegn til mindre tegn, og fra tegn går vi senere vi- O dere til dele av tegn, idet vi nar en grænse hvor der til en bestemt udtryksst irrelse ikke kan tilforordnes noget bestemt indhold, eller til en bestemt indholdsstørrelse -r ikke kan tilforodnes nogen bestemt udtryksstørrelse. Vi kan sige at størrelsen i t *-s har et indhold, men det kan vi ikj e sige om s. s har ingen betydning, 1:» kan have betydning men har det ikke generelt, f.ex. ikke i kæden si:*v. Større tegn end perioden kunde man kalde paragraffer. Para- graffer kan f.ex. være karakteriseret av tegn som o£, men, hvorved disse (sammen med visse andre tegn) skillier sig ud fra sådanne te, n eller dele av tegnri der ikke har den o evne at kunne karakterisere sa store enheder, størrelser som at, som. Let er ikke avgørende at man kan træffe og, men i mindre tegn end paragraffer, men det avgørende er at at og som ikke k:an fi8&i\$s^£r?e^&ri|£^r større end en periode Ved den deling der fører fra paragraf til periode har vi hærmed opnået at anbringe tegn som o&, men i ét paradigme, og tegn som at og som i et andet paradigme.